

MINDRE MEDDELELSER

I det Følgende gengives et Antal Notater om ornithologiske Iagttagelser, som er indsendt siden forrige Samling af Mindre Meddelelser (D. O. F. T., XXVIII, 1934, p. 118—142). — Følgende Bidragydere er ikke Medlemmer af D. O. F.: C. J. AAGAARD; Hadsund. Skovrider JUST HOLTEN; Farum Lillevang, pr. Vassingerød. K. KNUDSEN; Aalykkeskov, Odense. K. LØVENBORG; Klampenborg.

LØPP.

Vintergæster i Furesøen 1934—1935.

Lille Skallesluger, *Mergus albellus*, var ikke sjælden. Paa en Dag er iagttaget op til 25 Fugle. 8. Marts 1935 saas 1 Svartbag, *Larus marinus*. 6—8 Alke, *Alca torda*, iagttoes 27. Januar 1935, enkelte flyvende. Isfugl, *Alcedo atthis ispida*, saas flere Gange i Vinterens Løb baade ved Frederiksdal og Fiskebæk.

HANS LEVINSEN, CARL E. GEDE

Overvintrende Arter.

I Nakkebølle Inddæmning har i Vinter en Flok Hejrer, *Ardea c. cinerea*, stadig holdt til, saaledes som det plejer at være Tilfældet i milde Vintre; jeg talte en Dag 14. Om Dagen er de i Inddæmningen; om Aftenen kan man træffe dem i Granerne i den nærliggende Skov.

I milde Vintre ses af og til en enkelt Horsegøg, *Capella g. gallinago*, i Nakkebølle Inddæmning. 4. Januar 1935 fløj der 5 op, blot ved at jeg gik omkring Inddæmningen; der vilde sikkert have kunnet findes adskillige flere.

I Aarenes Løb har jeg set Viber, *Vanellus vanellus*, i alle Maaneder i Nakkebølle Inddæmning, men i December og Januar kun en enkelt. 4. Januar 1935 traf jeg en Flok paa 5.

O. HELMS

Paa en Tur til Sædding Strand iagttog jeg 31. December 1934 3 Rødben, *Tringa totanus*, og 1 Strandskade, *Haemato-*

pus ostralegus. 1. Januar 1935 saa jeg ca. 50 Storspover, *Numenius arquata*, i Flok paa Markerne samme Sted.

JØRGEN JØRGENSEN

Optegnelser fra en Tur til Sønderjylland.

En Bjergand, *Nyroca marila*, ♀ iagttoges i Augustenborg Sø 2. Juli 1934.

Et Par Rørdrummer, *Bolaurus stellaris*, saas i Ketting Nor, hvor de sikkert yngler. Begge Fuglene iagttoges adskillige Gange i Luften.

1 Dværghejre, *Ixobrychus minutus*, iagttoges i Ketting Nor 5. Juli 1934. Fuglen kom flyvende lavt langs Rørkanten og slog sig ned der.

[Kornværtingen, *Emberiza calandra*, iagttoges overhovedet ikke paa Als. Det eneste Sted, vi saa den, var ved Broager.]

HANS LEVINSEN, CARL E. GEDE

Ornithologiske Notater fra en Tur i Vestjylland 1.—6. Oktober 1935.

Ved Mærsk Strand iagttoges baade 2. og 5. Oktober 2 Splitternere, *Sterna sandvicensis*. Ved Thorsminde paa Tangen udenfor Nissum Fjord saas 5—6 Hortulaner, *Emberiza hortulana*, 5. Oktober. I Klitterne saas i de Dage ret store Flokke af Snespurve, *Plectrophenax nivalis*. Endelig var Topmejsen, *Parus cristatus mitratus*, ret almindelig i Plantagerne, og i Omegnen af Bøvlingbjerg saas en Flok Korsnæb, *Loxia curvirostra*, 4. Oktober.

POUL JÜRGENSEN

Sodfarvet Skraape, *Puffinus griseus*, opskyllet paa Enø.

3. Februar 1932 foretog jeg sammen med nogle Disciple fra Herlufsholm en Tur til Enø Overdrev, hvor vi i den opskyllede Tang i Strandkanten fandt en maagestor Fugl i halvraadden Tilstand. Vi kunde ikke paa Stedet afgøre, hvad det var, og medbragte derfor Fuglen til Lektor FERDINAND, der bestemte den til ovennævnte Art. Den Sodfarvede Skraape er kun truffet 1 Gang før her i Landet, idet en ♂ blev fanget paa Krog i Kattedag i November 1920. Trods ihærdige Forsøg lykkedes det ikke at bestemme Kønnen paa Fuglen fra Enø,

idet de indre Dele var stærkt opløst. Det kunde naturligvis ikke lade sig gøre at udstoppe den, hvorfor den blev konserveret i Spiritus. Den opbevares nu paa Herlufsholm Museum.

Fjerdragten var mørkt sodbrun, ikke mærkbart lysere paa Undersiden. Under Vingen var den dog lysere og svagt vatret. Næbbet var mørkt, næsten sort; Fødderne udvendigt mørkt graablaa, lysere paa Indersiden; Svømmehuden mørkere end Tærne. — — Maalene var følgende: Højre Vinge 290 mm. — 3. Svingfjer ca. 1 cm < 2. — 4. Svingfjer ca. 4 mm < 3. — 5. Svingfjer ca. 18 mm < 4. — 6. Svingfjer ca. 22 mm < 5. — Venstre Vinge (stærkt slidt) 286 mm. — Totallængde 46,5 cm. — Næb 42 mm. — Højre Tarse 58 mm. — Midtertaa med Klo 64,5 mm.

K. LINNET

Hvid Blishøne, *Fulica atra*, i Furesøen.

Som meddelt (D.O.F.T., 1934, p. 122) saa jeg en Albino af Blishønen i Furesøen 20. December 1933. 9. Februar 1934 saa jeg paany den hvide Blishøne i Lille Kalv, ligeledes i en stor Flok almindelige Blishøns. Jeg saa den ikke senere den Vinter, men 13. November 1934 iagttog jeg atter en hvid Blishøne i en stor Flok almindeligt farvede Fugle og omtrent paa samme Sted. 11. og 24. December samt 9. Januar 1935 saa jeg igen 1 sammesteds. — — Hvorvidt det er det samme Eksemplar, der har opholdt sig i Søen begge Vintre, kan naturligvis ikke afgøres, men Sandsynligheden taler vel derfor, da den er set paa omtrent samme Sted i samme Sø og i store Flokke af overvintrende Artsfæller. Det kunde saaledes se ud til, at Fugle fra samme Egn Aar efter Aar overvintrer i samme Sø.

E. PETERSEN

Iagttaget Knarand, *Anas strepera*.

22. Marts 1935 saa jeg i et Par Meters Afstand en Knarand ♀ sammen med et Par Stokænder i Kronborg Voldgrav. Næste Dag var den forsvundet.

K. MADSEN

Iagttagne Bramgæs, *Branta leucopsis*, ved Himmerland og Bornholm.

1. December 1934 blev en Bramgaas skudt ved Als Odde, Mariagerfjord. Omtrent 14 Dage tidligere var en anden blevet

skuddt omtrent paa samme Sted. Det var 2 Eksemplarer af en Flok paa 6. Arten er en sjælden Gæst her paa Egnen.

S. RASMUSSEN

8., 9. og 10. August 1933 iagttoges en Bramgaas ved Stranden Syd for Nekso. HANS LEVINSEN, CARL E. GEDE

Sangsvane, *Cygnus cygnus (islandicus)*, og Horsegøg, *Capella gallinago (faeroensis)*, ved Angmagssalik.

Sammen med de øvrige, der blev reddet efter »Teddy«s Forlis, kom jeg ind til Angmagssalik 5. November 1923 og afrejste derfra i Juli 1924. Under Opholdet saa vi flere Dobbeltbekkasiner (Horsegøge) og nogle Stykker blev skuddt. 1 Svane blev observeret ved Kap Dan. K. KNUDSEN

Vibe, *Vanellus vanellus*, og Smaaspove, *Numenius phaeopus islandicus*, fra Angmagssalik, førstnævnte ny for Østgrønland.

Viben er ikke tidligere med Sikkerhed truffet i Østgrønland. Det eneste, der er publiceret om den, er følgende Bemærkning hos HELMS (The Birds of Angmagssalik, Medd. om Grønland, Bind LVIII, 1926, p. 242): »Lap-Wing? (Vibe?) On December 11th, 1902, Petersen writes that both on that and the previous day a bird had been seen which, according to the description, must have been a lap-wing, the cry, flight and colour agreeing; he did not see it himself.« Paa Vestkysten er den derimod set et lille Dusin Gange. Nu er den ogsaa paavist fra Østgrønland, idet et Eksempel blev nedlagt ved Angmagssalik 8. December 1933 og af Kolonibestyrelsen RASSOW sendt til Kontorchef OLDENDOW, som elskværdigt forærede mig Fuglen. Det er en ♂, efter Toppens Længde at dømme; sandsynligvis er det en ung Fugl i første Vinterdragt. Dens Vinge maaler 232 mm.

Samtidigt med Viben er hjemkommen en Smaaspove, som var nedlagt ved Angmagssalik 28. Maj 1935. Smaaspoven er en ret hyppig Foraarsgæst i Angmagssalik Distrikt, og ses næsten hvert Aar, i Reglen fra Midten af Maj til Midten af Juni. Der foreligger intet sikkert Holdepunkt for at antage, at den yngler i Østgrønland, men det er dog sandsynligt, at den

nu og da skrider til at yngle. Paa Etiketten til det nu nedsendte Stykke har Kolonibestyrer RASSOW tilføjet: »Skal være meget almindelig ved Kap Dan«. De i Grønland nedlagte Eksemplarer af Smaaspoven tilhører den islandske Race, som udmærker sig kun ved at have gennemsnitlig større Vingemaal. Det følgende Skema giver Forskellene (jfr. SALOMONSEN, Vid. Medd. nat. For., Bd. 90, 1930—31, p. 369):

<i>N. phaeopus phaeopus</i>	♂♂: 231—250 (238,90) mm
— —	♀♀: 241—254 (248,00) mm
<i>N. phaeopus islandicus</i>	♂♂: 240—260 (251,64) mm
— —	♀♀: 251—272 (260,50) mm

Det nye, hjemsendte Stykke havde Vingelængden 260 mm, hvilket ret store Maal tyder paa, at det er en ♀.

Begge de omtalte Skind befinder sig nu paa Zoologisk Museum.

FINN SALOMONSEN

Stylteløber, *Himantopus himantopus*, paa Sydfyn.

10. Maj 1935 saa jeg paa en Engstrækning i den sydlige Del af Nakkebølle Inddæmning to Stylteløbere. Engen er fyldt af Grøfter og Vandhuller, og her plejer at færdes nogle Vade-fugle. Der gik Viber og en Brushøne, *Philomachus pugnax*, men desuden en Fugl, hvis Art jeg ikke straks var sikker paa. Den var ca. 100 m fra mig, men med min 12 Gange forstørrende Kikkert fik jeg den hurtigt saa nær, at der ingen Tvivl var om, at det var en Stylteløber. Den var umulig at forveksle med nogen anden Fugl; i Næbbets, Halsens og Kroppens Form ligner den godt nok Klyde og Klirer, men Farverne og de fantastisk høje Ben viser straks, hvad man har for sig. I Nakken var Fuglen sort, hvad der tydede paa, at det var en yngre Fugl. Da jeg havde iagttaget den i nogen Tid, undersøgte jeg, om der ikke skulde være flere, og ganske rigtigt, ikke langt borte gik der en til. Denne var betydeligt mindre, og dens Hoved var næsten helt hvidt, kun med enkelte sorte Stænk i Nakken. De to Stylteløbere gik omkring og søgte Føde i Grøfterne og paa Grønsværet paa samme Maade, som man ser det hos Klirerne. Benene holdt de noget bøjedede i Hælleddet, gik

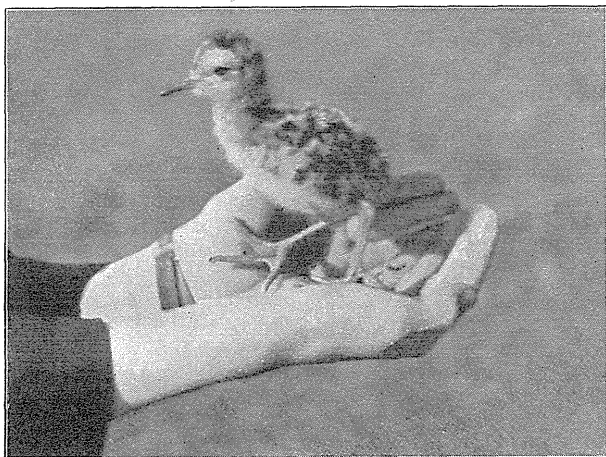
langsomt, men kom naturligvis hurtigt frem. En af Viberne, som gik i Nærheden, slog af og til ned over dem, hvad dog ikke syntes at anfægte dem synderligt. Da jeg havde iagttaget dem ca. et Kvarter, fløj de op uden tilsyneladende Foranledning; i Flugten saa de ogsaa ejendommelige ud med de lange, kraftigt røde Ben strakt bagud.

Trods ivrig Efterforskning lykkedes det mig ikke senere at se Stylteløberne, der vel maa regnes blandt vort Lands sjældneste Arter; deres nærmeste Ynglepladser er Ungarn og Middelhavslandene. — Iøvrigt synes Arten iaar at have vist sig ualmindelig hyppigt nordfor sine sædvanlige Opholdssteder; den er i Foraaret truffet i Østprøjsen og flere Steder i Schweiz; i Holland skal den have ynglet paa mindst fire Steder (Ornithologische Monatsberichte, 1935, S. 153).

O. HELMS

Storspoverne, *Numenius arquata*, paa Randbøl Hede 1935.

Igen i 1935 ynglede Storspoven paa Randbøl Hede. Ved et Besøg sammen med min Broder 26. Maj lykkedes det mig at finde en Dununge. Jeg blev denne Dag klar over, at der sandsynligvis ynglede 2 Par paa Heden, idet jeg foruden Ungens Forældre saa en Storspove i Nærheden af det Sted,

Fot.: HANS MEINHARDT

Dununge af Storspove, formodentlig et Par Dage gammel. Benene var blyfarvede. Randbøl Hede, 26. Maj 1935.

hvor Storspoverne fandtes i 1934. — Da Cand. jur. TH. FRØLICH og jeg 13. Juni d. A. var paa Randbøl Hede, iagttog vi ogsaa paa een Gang 3 Storspover. HANS MEINHARDT

Sortklirer, *Tringa erythropus*, ved Damhussøen.

I de sidste Dage af Oktober 1933 opholdt en lille Flok paa 10 Sortklirer sig ved Damhussøen. 1., 2. og 3. November saas kun 1; herefter forsvandt ogsaa denne.

HANS LEVINSEN, CARL E. GEDE

Sen Forekomst af Odinsbane, *Phalaropus lobatus*.

Paa Enø Overdrev saa Stud. med. H. INGERSLEV og Undertegnede 25. Maj 1925 en Odinsbane, der svømmede og vadede i det lave Vand mellem Overdrevet og Skakholm, ivrigt beskæftiget med at søge Føde. Vi betragtede den i næsten en Time paa 3—4 m Afstand, uden at den paa nogen Maade viste Tegn til Frygt eller i det Hele taget ænsede vor Nærværelse. Det var utvivlsomt en ♀, da den havde stærke og skarpt afgrænsede Farver.

K. LINNET

Graamaage, *Larus hyperboreus*, ved Nordfalster i Sommertiden.

16. Juli 1935 Kl. 11 iagttog jeg en Graamaage udfor Orehoved Skov; den sad paa en Sten ca. 200 m fra Land. Den var større og noget lysere paa Kappen end en Sølvmaage ved Siden af; medens den sad paa Stenen, og navnlig da den fløj op, var de helt hvide Svingfjer meget iøjnefaldende. — — Dagen efter, 17. Juli Kl. 10, sad Fuglen igen paa samme Sted.

Paa ovennævnte Lokalitet kan man paa Sten, der ligger længere ude, i Regelen se en halv Snes Svartbage, *Larus marinus*, men fra 15. til 21. Juli 1935 varierede Antallet fra 85 til 103, saa det er vel sandsynligt, at Graamaagen er fulgt med dette »Træk«.

OTTO WILHJELM

Lille Kjøve, *Stercorarius longicaudus*, ved Vejle.

1 ♂ juv. blev skudt paa Vejle Fjord 29. August 1932.

HANS MEINHARDT

De overvintrende Storke, *Ciconia c. ciconia*, paa Gjedved Mølle.

Om de overvintrende Storke paa Gjedved Mølle (sml. D.O.F.T., 1934, p. 128 ff.) har jeg modtaget Oplysninger baade fra Møllens tidligere Ejer, Frk. SMITH, og fra Hr. N. EMANUELSEN, der købte Møllen for nogle faa Aar siden. Frk. SMITH meddeler, at Møllen har været i hendes Slægts Eie i 107 Aar, og at der, saa længe hun kan huske, ca. 70 Aar, har været Storkerede paa Møllens Lade.

Ifølge Hr. EMANUELSEN kom den gamle ♂, som har holdt til paa Møllen alle Aar, hertil Sommeren 1927, men dette Aar havde den ingen Mage. Den blev her om Vinteren, og da de andre Storke kom om Foraaret 1928, fik den en Mage. De havde 3 Unger, og om Efteraaret rejste ♀ med Ungerne, medens ♂ atter overvintrede. Om Foraaret 1929 kom der atter en Mage til ♂, men det var næppe ♀ fra 1928, da ♂ til at begynde med vilde jage den bort. Senere parredes de dog, men Æglægning og Udrugning kom dog dette Aar noget sent paa Vej paa Grund af Stridighederne; der kom 4 Unger, der var flyvefærdige omkring August, men først trak bort i Oktober. De gamle Storke fulgte dem paa Vej, men kom tilbage igen i de første Dage af November. De blev saa begge den Vinter, og skønt Foraaret kom noget sent i 1930, fik de alligevel udruget før Storke i Almindelighed; ogsaa dette Aar havde de 4 Unger, som allerede rejste først i September. De gamle Storke var borte med Ungerne 8—10 Dage, men saa kom de tilbage igjen til Vinteropholdet. 1931 formede sig i det væsentlige som Aaret forud, baade hvad Ungernes Antal og Afrejse angaar; det samme kan siges om de 2 følgende Aar. Det tidlige Foraar 1934 animerede Storkene til tidlig Rugning, og Ungerne var fremme allerede 28. April; de var flyvefærdige først i Juni og rejste i August; deres Antal var som sædvanligt 4. 1934 fulgte de gamle Storke dem ikke paa Vej.

Om Vinteren ligger Storkene somme Tider ned i Reden ved Siden af hinanden, muligvis for bedre at kunne holde Varmen. Man har forsøgt at lade Ladeporten staa aaben, for at Storkene dér kunde søge Ly mod Kulden, men de gik aldrig ind i Laden. Om Morgenen ved 9-Tiden tager de gerne af

Sted ned til Aaen for at fiske og vender først tilbage, naar Fiskeriet har givet tilstrækkeligt til Føden. Det er antagelig de omkring Møllen værende Fiskedamme, der ogsaa har afgivet sit Kontingent af Fisk baade til Aaen og til Mølledammen, der har fristet Storkene til at overvintre, og som stadig afgiver Hovednæringen for dem baade Vinter og Sommer. Hr. EMANUELSEN har forsøgt at lægge Føde op i Reden til dem om Vinteren, men den smed de ned uden at tage for sig af Anretningen.

Sidste Vinter er ♀ bleven borte. Det skete 15. Januar 1935, og hun vendte ikke mere tilbage den Vinter. ♂ lod til at sørge meget over den tabte Mage og var ikke af Reden i 2 Dage, men derefter fulgte den atter de gamle Vaner og skaffede sig Føden dels i Aaen og dels i Mølledammen.

R. P. RANDLØV

Hejrer, *Ardea c. cinerea*, paa Æbelø.

De fynske Hejrer synes i det sidste Par Aar at have bredt sig. Der meldes om nye Redepladser paa Taasinge og Nakkebølle, hvorfra de ikke tidligere har været anmeldt.

I VAGN HOLSTEIN: »Fiskehejren« (1927) opregnes 8 kendte Hejrekolonier paa Fyen før 1912, men kun 3 i 1927.

2. August 1935 foretog jeg en Tur til Æbelø sammen med fire unge Mennesker. At Øen tidligere maa have været landfast med Fyen, fremgaar af, at vi fandt Pindsvin, Snoge og Staalorm. Et Sted mellem Træer nær Strandbrinken saas en formelig Køkkenmødding efter Kragernes Maaltider paa Æg, især af Fasan. Mest Interesse frembød Hejrerne, der er ret nye Tilflyttere i denne Omgang. I Følge HOLSTEIN har Forholdet med Hejrerne paa Æbelø været som følger: »Kjærbølling angiver, at Hejren tidligere har ynglet i Mængde. Ogsaa senere har Hejrerne dog ynglet paa Æbelø; sidst vistnok 1898. Hvert Efteraar holder stadig mange Hejrer til paa Øen.«

Ved vort Besøg paa Æbelø traf vi paa Østkysten i høje Graner og ret nær Strandbrinken 1 gammel Rede og 3 Ungreder, hver i sit Træ, beliggende i ret stor Højde. Frisk Kalkning paa Brombærbuskene i Underskoven og en død Unge, som hang halvvejs nede paa den ene Stamme, viste, at Rederne havde været beboet i 1935. Den gamle Rede var meget

stor, maaske mere end 2 Aar gammel. Der var baade Fyr, Eg og Bøg i Nærheden, men Hejrerne havde foretrukket de slanke Graner, der stod med Rødderne i et svært fremkommeligt Nælde- og Brombærkrat. Fra den flade Strand nedenfor de bratte Brinker opskræmmedes ca. 10 Hejrer; 5 af dem tog Stade paa Bundgarnspæle ret ud for.

Efter Sigende skal Forholdene ved Einsiedelsborg ikke være saa gunstige for Hejrerne som fordem, idet et stort Mosedrag udtørres; det er muligt, at Kolonien paa Æbelø da er dannet af Udflyttere herfra.

AXEL HOLM

Rørdrum, *Botaurus s. stellaris*, ved Søndersø og Gundsømagle Sø.

19. og 27. April 1935 hørte jeg en Rørdrum ved Søndersø, hvor den ogsaa blev hørt af andre Ornithologer. Fuglen opholdt sig ved Søens sydlige Bred, hvor Rørbevoksningen er tættest. Efter 27. April blev den ikke mere hørt paa denne Lokalitet.

Senere fik jeg at vide, at der var hørt en Rørdrum ved Gundsømagle Sø 11. Maj 1935, og jeg havde selv Lejlighed til at høre den her 30. Maj og 23. Juni, ligesom den i Maj og Juni blev hørt af forskellige Medlemmer af Dansk Ornithologisk Forening.

Søndersø og Gundsømagle Sø ligger kun en halv Snes Kilometer fra hinanden, og det er derfor muligt, at de 2 Fugle har været identiske. Med sine ret store Rørbevoksninger byder Gundsømagle Sø gunstige Betingelser for Rørdrummen, og da Fuglens Ophold ved denne Sø har strakt sig over mindst 6—7 Uger, kan den have ynglet, eller forsøgt derpaa.

Det er første Gang jeg er stødt paa Rørdrummen, og jeg fandt dens Stemme svagere end man ser beskrevet i Litteraturen, hvor det hævdes, at den kan høres paa Kilometers Afstand. — — Saavidt mig bekendt foreligger der ikke tidligere Iagttagelser af Rørdrum fra de nævnte Steder.

C. KRÜGER

Storskarver, *Phalacrocorax carbo subcormoranus*, ved Nordfalster 1935.

26. Juni Kl. 4 saas 3 Storskarver flyve Syd—Nord i ca. 200 m Højde over Orehoved Skov og Storstrømmen. Flere

Gange sejlede de frem paa stive Vinger. — — 15. Juli Kl. 10 iagttoges en Flok paa 6 flyvende Øst—Vest i ca. 75 m Højde over Dyrefoden. Da jeg opdagede dem og saa dem lige forfra, tog jeg dem først for Musevaager, som de kom med langsomme Vingslag, undertiden sejlede paa stive Vinger med stærkt spærrede Haandsvingfjer. — — 30. August Kl. 16 trak 2 Storskarver fra Øst til Vest over Storstrømmen, ca. 1 km fra Land og ca. 150 m oppe. I det klare Solskin fremtraadte det lyse paa og bag Fuglenes Næb meget tydeligt, naar man betragtede dem i Kikkert. — — 7. September Kl. 11 laa 2 gamle Storskarver og 1 Ungfugl paa Dyrefodsgrunden. De skiftedes til at sidde paa den eneste Sten, der ragede op ved den høje Vandstand, men nogen egentlig Hvile kunde det næppe være, da Søerne stadig brødes over Stenen, og Fuglen i de værste Vindstød maatte tage Vingerne til Hjælp for at holde Balancen.

OTTO WILHJELM

En „ringmærket“ Topskarv, *Phalacrocorax a. aristotelis*.

I Begyndelsen af Marts 1935 fik jeg fra Købmand LAURITZ NIELSEN i Faaborg Meddelelse om, at der af Hr. HANS PEDER HANSEN, Avernakø, var tilsendt ham en Ring, der havde siddet om Foden paa en Skarv, som 11. Februar var skudt ved Avernakø, hvor den havde siddet paa en Sten ved Stranden. Ringen fik jeg tilsendt, og jeg var straks klar over, at den ikke stammede fra en af Fuglemærkningsstationerne. P. SKOVGAARD i Viborg skaffede mig oplyst, at det var en af Danmarks Fjerkraævlerforenings Ringe, og at den paagældende Ring var udleveret til Avlsbruger CARL KOEFOED, Sønderskov Mark pr. Brørup. Ved Henvendelse til ham fik jeg Beretning om, hvordan Ringen var kommen om Skarven. Han skriver følgende: »Den 31. Januar d. A. kom Skarven flyvende og kredsede over min Ejendom nogle Gange, hvorefter den i det taagede Vejr fløj imod de elektriske Ledninger, faldt ned og blev indfanget. Den havde ingen legemlig Skade. Vi slap den ind i Hønsegaarden, men da den ikke vilde tage Føde til sig, lod vi den flyve 1. Februar Kl. 8 Formiddag, efter at have mærket den med Danmarks Fjerkraævlerforenings Landsfodring: IV D. F. 1934. A. 6604. Fuglen fløj i ringe Højde

ned til Kongeaaen. Jeg skal oplyse, at min Ejendom ligger 33 Kilometer Vest for Kolding.«

Hermed var Sagen jo klaret, men før den var kommen saa vidt, havde jeg faaet skaffet Hoved og Fødder af Skarven tilveje, de blev indsendt til Zoologisk Museum, og her bestemte som tilhørende den her i Landet forholdsvis sjeldne Art Topskarven, hvis nærmeste Hjem er Norge, de Britiske Øer og Færøerne.

O. HELMS

Vandrefalk, *Falco p. peregrinus*, fra Møn.

Sammen med Cand. mag. K. BARFOD iagttog Undertegnede 11. August 1935 en ung Vandrefalk ved Sommerspiret. Fuglen jagede Bysvaler uden Held.

BERNT LØPPENTHIN

Lille Skrigeørn, *Aquila p. pomarina*, paa Samsø.

Paa en Tur gennem Brattingsborg Skov 31. Maj 1934 saa jeg en musevaagestor Rovfugl lette fra Skovbunden et Stykke borte og flyve bort mellem Træerne (gamle Bøge). Saavel Skovfoged A. NIELSEN, hvem jeg fulgtes med, som jeg selv mente bestemt, at vi havde set Fuglen sætte sig i et Træ i Udkanten af et lille Mosedrag »Skovdammien«, men vi kom helt hen til Træet uden at kunne opdage nogen »Musevaage«; først da jeg klappede i Hænderne og kyste op i Træet fløj Fuglen, der aabenbart havde siddet skjult af Løvet. Den kredsede lidt omkring, og jeg blev straks klar over, at det var en lille Ørn og ikke nogen Musevaage; Arten turde jeg dog ikke bestemme paa staaende Fod. Heldigvis satte Fuglen sig frit paa en Gren i et Træ paa den modsatte Side af Mosen. Vi sneg os nærmere, men Ørnen var ikke særlig sky, og vi kunde endda uden Dækning iagttage den paa 50—60 m Afstand. Det var midt paa Dagen, og jeg kunde studere Farverne under de bedst mulige Lysforhold. Hoved, Hals, Bryst og Bug var brune, Vinger graalige; Armsvingfjerene syntes temmelig mørke; paa Haandroden saas en hvidlig Plet. Overgumpen var hvid, Styrefjerene mørke. Det var en Lille Skrigeørn; den mindede om den unge ♀, der er afbildet i E. LEHN SCHIØLER: Danmarks Fugle, III, 1931, Tavle XXXVII; sandsynligvis har

Fuglen fra Samsø dog været et lidt ældre Individ, lignende den voksne Skrigeørn hos HEINROTH: Die Vögel Mitteleuropas, Bd. IV, 1933, Tavle VII.

Da vi havde iagttaget Ørnen en Stund, lettede den, kredsedede lidt rundt og satte sig i et andet Træ. — — Om Eftermiddagen vilde jeg atter opsøge Fuglen, men kunde ikke finde den nogen Steder. Jeg boede i Brattingsborg Skov endnu 4 Dage, til 4. Juni, men Skrigeørnen var og blev borte. Skovfoged NIELSEN saa heller ikke noget til den mere.

BERNT LÖPPENTHIN

Glente, *Milvus m. milvus*, paa Lolland.

7. Juli 1934 saa Stud. med. H. INGERSLEV en Glente ved Søholt Avlsgaard. Iagttagelsesdatoen vakte den Formodning, at der muligvis kunde være et ynglende Glentepar i de temmelig store og uforstyrrede Skove ved Maribo Søndersø. Skovrideren paa Stedet bekræftede denne Formodning og hævdede at kende en Glenterede med næsten flyvefærdige Unger, men for ikke at risikere Ufred omkring Reden, vilde han ikke give Oplysninger om dens Beliggenhed. Paa en Tur, vi foretog 14. Juli, forsøgte vi selv at finde Reden, hvilket ikke lykkedes paa Grund af utilstrækkelig Tid. Vi iagttog Glente flere Gange, og skønt vi kun saa 1 ad Gangen i Luften, var der vistnok 2 forskellige Fugle, idet den ene havde et Hak i Vingen, som den anden manglede; desuden forekom det os, at der var Forskel i Farven, hvilket dog paa Grund af Belysningen og Afstanden vanskeligt kunde lade sig afgøre. Glenterne saas stedse svævende over eller i Nærheden af Halvøen Skelsnæs, hvor vi fandt adskillige Glentefjer paa et begrænset Omraade, men selve Beviset for Fuglenes Ynglen lykkedes det os ikke at finde. — — Terrænforholdene paa Stedet er absolut gunstige for Ynglen; der er rigelig Føde af forskellig Art, udstrakte Skov- og Søarealer og først og fremmest Fred, idet ingen Person maa færdes udenfor Vejene uden Tilladelse. Da Myn-dighederne paa Søholt holder Haanden over de sjældne Fugle, maa man haabe, at Glenterne ogsaa vil yngle i kommende Aar. Trods flere Ekskursioner til Søholt i Juli 1935 lykkedes det dog ikke H. INGERSLEV og Undertegnede at faa nogen Glente

at se, hvorfor det maa formodes, at Arten ikke yngede dér i 1935, i hvert Tilfælde ikke paa Skelsnæs eller i dets Nærhed.

K. LINNET

**Vinteriaagttagelser over en Flok Mosehornugler,
Asio f. flammeus, i Sydslesvig.**

4. Januar 1935 var jeg paa Fodtur i Mose- og Klitegnene ved Sct. Peter i Ejdersted og traf der i et lille Mosehul 8 Mosehornugler, som laa sammen indenfor et Areal af 2 m²; ved nøjere Eftersyn viste de sig at have ligget sammen i 2 Klumper. De fløj kun 30—50 m ud i Lyngen, hvor de satte sig og var synlige paa lang Afstand. Da jeg kom tilbage til samme Sted $\frac{1}{2}$ Time senere, laa de 5 allerede i Klump igen, hvor de laa, da jeg kom første Gang; de øvrige 3 sad endnu synlige ude i Lyngen. Siddepladsen var et meget fugtigt Sted mellem Klitterne, hvor de nærmest laa ovenpaa de stive Lyngris. — Det var om Formiddagen Kl. 10, og Vejret var mildt med Solskin.

JØRGEN JØRGENSEN

Usædvanlig Redeplads for Ringdue, *Columba palumbus*.

I Maj 1935 fandt jeg i Kongens Have, København, en Ringduerede med Unger i et hult Kastanietræ ca. 10 m fra Jorden. Redehullets Aabning var let synlig nedefra. Jeg iagttog jævnlige de gamle paa nært Hold i Rugetiden, og mens de madede Ungerne, der var udfløjet ca. 1. Juni. Inden den Tid saas Ungerne ofte paa Kanten af Redehullet. — I samme Træhul rugede i 1933 en Stokand, *Anas platyrhyncha*.

I. C. ANDERSEN

Grønspætter, *Picus (v.) viridis*, fra Nordsjælland.

13. Marts 1933 saas en Grønspætte hakke i et Egetræ i Klosteris Hegn ved Hornbæk; den var omringet af nysgerrige Smaafugle. 15. Marts iagttoges den sammesteds ifølge Skovfoged EGESØ.

H. C. TERSLIN

29. Marts 1935 hørte jeg en Grønspætte i Teglstrup Hegn.

K. MADSEN

7. September 1935 saa Gross. H. RØDGAARD en Grønspætte i sin Have i Ellekilde ved Hornbæk Plantage. Den iagttoges baade flyvende, og mens den søgte Føde paa Jorden.

I. C. ANDERSEN

Sortspætter, *Dryocopus m. martius*, fra Nordsjælland.

Udover hvad jeg tidligere har meddelt om Sortspættens Optræden i Klosteris Hegn ved Hornbæk i Oktober 1931 (sml. R. Hørring, Vid. Medd. nat. For., Bd. 92, 1932, p. 451), skal jeg anføre, at atter 30. September 1933 iagttoges en Sortspætte i en gammel Birkeskov i Klosteris Hegn (Skovfoged EGESØ). Fuglen saas flere Gange i Dagens Løb flyve fra det ene gamle Birketræ til det andet. Flugten foregik i Sæt, og mens den fløj, udstødte den korte, trillende Skrig, men naar den opholdt sig paa Træstammerne, udstødte den langtrukne Skrig, omtrent som et Raalams.

H. C. TERSLIN

Sammen med Forststuderende VAGN JØRGENSEN traf jeg paa en Sortspætte i Farum Lillevang 22. Oktober 1935. Vi hørte begge et gennemtrængende, umelodisk Skrig, der nærmede sig et »Fløjt« og derefter en ejendommelig Trille; Lyden gentoges flere Gange. Fuglen sad i et Træ ca. 100 m fra os, og da vi gik frem imod den, saa VAGN JØRGENSEN den med Sikkerhed og bestemte den til Sortspætte, hvad jeg efter dens Skrig heller ikke tvivler paa. Mig lykkedes det ikke at faa Fuglen at se.

JUST HOLTEN

Iagttagelser over Flagspætter, *Dryobates major*, og Spætmejsjer, *Sitta europaea*, i Jægersborg Dyrehave.

Det ses ret ofte, at de 2 nævnte Arter roder i Papirkurvene for at finde Paalæg, Smør og andre fedtholdige Sager. Spætmejsjerne æder ofte Brød og Wienerbrød sammen med Spurve.

K. LØVENBORG

En stor Flok Skader, *Pica p. pica*.

29. Januar 1934 saa min Broder og jeg 42 eller 43 Huskader, der i Flok passerede hen over os i Højde med Træ-

toppene i Aalykkeskov ved Odense. Der var ingen Rovfugle eller Krager i Nærheden, og Fuglene opførte sig nærmest, som om de var paa Træk. Jeg har aldrig selv set eller hørt Tale om saadan Flokke af Skader før nu; 7—8 Stk. kan man jo saa ofte se.

K. KNUDSEN

Yngler Stor Tornskade, *Lanius e. excubitor*, i det østlige Danmark?

1. og 15. April samt 6. Maj 1935 iagttog jeg Stor Tornskade Øst for Gurre Sø; jeg saa kun 1 Eksemplar hver Gang, men en Opsynsmand paa Stedet fortalte mig, at han havde set 2 Fugle. Fuglens Tilstedeværelse saa sent paa Foraaret kan jo tyde paa, at den har ynglet nævnte Sted. Jeg vil til Foraaret gøre et nyt Forsøg paa, at faa dette konstateret.

K. MADSEN

Paa en Ekskursion til Ulfshale paa Møen 16. Juni 1935 iagttog jeg et enkelt Eksemplar af den Store Tornskade. Den sad paa en Hegnspæl i en Eng tæt ved Skoven.

G. ASMUND

Iagttagelser over Musvitter, *Parus m. major*.

I min Have ved Fortunen, tæt udenfor Dyrehaven findes et lille Sirtræ, Japansk Kirsebær, der omtrent var gaaet ud efter en Omflytning i 1926. En ny Stamme udviklede sig imidlertid, og den var 1934 ved at gro helt udenom den gamle, der i Sommerens Løb tit har været besøgt af Spætter, som lavede Huller i den ind mod de friske Barkrande i Stammens hele Højde, ca. $\frac{3}{4}$ m. Da Hasselnødderne i Eftersommeren nærmede sig Modning, kom Musvitterne og udvidede disse Huller; de hentede Hasselnødderne fra Buskene og fæstnede dem i Hullerne for at hamre Hul paa dem og æde Kærnen.

Musvitterne hakker hver Dag store Aabninger i de tynde Kapsler af Blik eller Pap, som er sat over Mælke- eller Flødeflasker, mens disse staar udenfor Dørene om Morgenen. De kan dog ikke naa ned til Fløden, men maa vel tage de Draaber, som sidder øverst paa Flaskehalsen. Desuden hakker de Kitten af Ruderne, saa at jeg maa forny det et Par Gange om Aaret.

Det bemærkes, at de gør det, til Trods for at der altid om Vinteren er hængt Talg op til dem.

K. LØVENBORG

Høgesangere, *Sylvia n. nisoria*, ved Avedøre Holme.

1934 opholdt der sig Høgesangere i Haverne ved Avedøre Holme gennem hele Yngletiden. Sangen hørtes næsten hver Gang, vi var derude. Undertiden iagttoges 2 syngende ♂♂ paa en Gang. Nævnes kan, at en Tornskade ogsaa opholdt sig paa Stedet. 1933 var der et Par Høgesangere ved Avedøre Holme.

HANS LEVINSEN, CARL E. GEDE

Gransangere, *Phylloscopus collybita*, i Yngletiden.

9. Juli 1935 saa og hørte jeg en Gransanger ved Bøgeholmsø ved Hellebæk.

K. MADSEN

Formentlig vil det være rigtigt at gøre opmærksom paa, at FL. BOLT JØRGENSEN'S Meddelelse om en syngende Gransanger i Grejsdalen (D.O.F.T., 1932, p. 157) ikke beror paa nogen Tilfældighed, idet Gransangeren er og længe har været en almindelig Ynglefugl paa Vejleegnen.

HANS MEINHARDT

Paa en Skraaning ned mod en af mine Fiskedamme ved Hadsund fandt jeg mellem Nælder, Smaagræner og andre Buske 2. Juni 1934 en Gransangerrede med 7 Æg. Fundet er vidnefast gennem Apoteker S. RASMUSSEN, Galten. 1935 har jeg set Fuglen omtrent paa samme Sted, men ikke søgt efter Reden.

C. J. AAGAARD

Drosselrørsangere, *Acrocephalus a. arundinaceus*, i Yngletiden paa Sjælland.

21. Maj 1935 hørte jeg Drosselrørsangerens karakteristiske Sang fra en lille Rørholm i den sydvestlige Del af Mosen ved Brønshøj. Den har sikkert været her hele Foraaret, og naar jeg ikke har bemærket den før nævnte Dato, skyldes det nok Larmen fra Mosens Hættemaagekoloni. Arten har ikke vist sig i Mosen i adskillige Aar; det vilde derfor være glædeligt,

om den atter vilde slaa sig ned som ynglende. At den har ynglet i Utterslev Mose i 1935 er utvivlsomt, da jeg har hørt og set den ofte hele Foraaret.

IB GERNAÅ

30. Maj 1935 hørtes en Drosselrørsanger synge i Selsø Sø samt 3—4 Stk. i Gundsømagle Sø.

E. PETERSEN

Ynglende Husrødstjerter, *Phoenicurus ochruros gibraltariensis*.

Husrødstjerten har i flere Aar ynglet i det yderste, nordlige Pakhus i Frihavnen, og atter i 1935 rugede flere Par. Rederne fandtes paa Tværbjælker i Skurets Lagerrum, hvortil de skaffede sig Adgang gennem de kun faa cm høje Aabninger mellem Portene og Gulvet, der ligger ca. $\frac{3}{4}$ m fra Jorden.

I. C. ANDERSEN

Husrødstjerten, som i flere Aar har ynglet paa Vejle Havneterræn, har jeg iagttaget flere Gange i Løbet af Sommeren 1935 i Hornbæk, ligeledes ved Havnen. 14. Juli saa jeg en ♂ og 24. Juli 3 Unger (2 ♂♂ og 1 ♀) samme Sted. 24. September saa jeg en ♂ flyve over en Skovvej i Plantagen, men denne har jo muligvis været paa Træk. Ungerne fra 24. Juli var derimod ikke udfarvede. Reden havde jeg ikke tilstrækkelig Lejlighed til at eftersøge.

K. MADSEN

12. Juni 1933 hørte og saa jeg en Husrødstjert ♂ tæt ved Margarinefabriken i Vejen.

HANS MEINHARDT

„Overvintrende Gul Vipstjert, *Motacilla flava*.“

Hvad angaar Notitsen med ovennævnte Ordlyd i D. O. F. T., 1934, p. 140, vil jeg betragte det som fuldstændig givet, at det har drejet sig om Bjergvipstjert, *Motacilla cinerea*. Den har vi hele Vinteren ved Aa- og Bækkeløb hernede i Omegnen af Slesvig, hvorfor jeg bestemt vil formode, at der har indsneget sig en Fejltagelse med Hensyn til omtalte »Gule Vipstjert« fra Slaarupaa.

JØRGEN JØRGENSEN

Bjergvipstjert, *Motacilla c. cinerea*, fra Bornholm.

26. August 1935 iagttog jeg en lille Flok Bjergvipstjert ved Boderne.

EDG. MADSEN

Iagttagne Dompapper, *Pyrrhula pyrrhula*, muligt Ynglefugle.

8. September 1935 iagttog jeg en ung Dompap i Hesede Skov, Sjælland.

POUL JÜRGENSEN

9. September 1935 iagttog jeg 2 Dompapper, ♂ og ♀, i Vejle Nørreskov.

HANS MEINHARDT

Gulirisk, *Serinus canaria serinus*, i Vestjylland.

3. Juni 1934 iagttog jeg en Gulirisk ved Nymindesøen. — — Jeg kom gaaende paa Dæmningen, som fører ud til Havet, og omtrent midt paa denne fløj en lille Flok Tornirisker, *Carduelis cannabina*, op foran mig. En enkelt Fugl blev imidlertid tilbage paa Vejen, og dens afvigende Farve fangede straks min Opmærksomhed. Om dens Udseende, som jeg iagttog gennem Prismekikkert, noterede jeg følgende Bemærkninger, mens jeg stod og iagttog den:

Af Størrelse lidt mindre og navnlig slankere end Tornirirken. Halen stærkt kløftet. Næbbet kort og tykt, nærmest lyst blaagraat af Farve. Ryg og Vinger grønlige. Brystet stærkt gult, langs Siderne med smaa, mørke Længdepletter. Panden var ligeledes gul, og i Sollyset skinnede den næsten ligesom Fuglekongens »Krone«. Dens Sang var meget svag og bestod kun af nogle korte, enslydende Toner. — — Efter Farven at dømme skulde Fuglen være en ♂, og da det var lige midt i Yngletiden, kunde det jo tænkes, at der var et Par, men jeg saa kun dette ene Eksemplar, og intet tydede paa, at Fuglen havde Rede, hvad Lokaliteten heller ikke syntes at passe for. Kun et Par Meter fra mig hoppede Fuglen tillidsfuldt omkring paa Vejrabatten og pillede Græsfrø; senere sad den paa en Hegnstraad og kvadrede svagt. Ret naturligt havde jeg ikke før oplevet at se denne Art, der hidtil kun havde vist sig her i Landet som tilfældig Gæst fra Syd. I D.O.F.T., 1930, p. 37 giver FINN SALOMONSEN en Skildring af Artens Fremtrængen

mod Nord; den skulde i 1929 være naaet til den danske Grænse, og usandsynligt er det derfor ikke, at den nu er naaet op i Jylland. — — Et Par Dage senere søgte jeg Fuglen igen paa samme Sted, men uden Resultat.

Vel maa man ved Iagttagelse af Gulirisk være paa Vagt overfor Forveksling med en undsluppet Tamkanariefugl, *Serinus canaria domesticus*, men jeg havde slet ikke Indtryk af at have en undsluppet Burfugl for mig; Stemmen mindede, saavidt jeg kunde skønne, heller ikke om Tamkanariefuglens. Desuden har jeg senere under et Ophold i København haft Lejlighed til paa Zoologisk Museum at undersøge en temmelig friskt udstoppet Gulirisk, hvis Udseende faldt ret nøje sammen med Fuglen fra Nymindegab. Desuden fik jeg forevist Kanariefugle, men selvom disse kan ligne Gulirisken paa-faldende, tør jeg dog nu med fuld Overbevisning udtale, at den af mig iagttagne Fugl ikke var nogen undsluppet Tamkanariefugl.

NIELS HARALD JENSEN

Korsnæb, *Loxia curvirostra*, ved Hadsund.

I 1935 har der været mange Korsnæb her paa Eggen. De første, jeg iagttog, var en mindre Flok, der saa ud til at være en Familie, men senere i Sommermaanederne [Brevet er dateret 29. August. Red.] har de optraadt her daglig i store Skarer, saa alle Granplantninger her omkring Byen er totalt raseret for Kogler. Det er særlig de endnu tildels grønne Kogler, det gaar ud over, og Jorden under Træerne er dækket af et formeligt Lag af opsplittede Kogler. Det ser ogsaa ud, som om Fuglene æder Knopperne paa Topskuddene. Det er tydeligt, at Korsnæbbene ikke er vant til at færdes i Nærheden af Menneskeboliger, for de har ikke Forstand paa at tage sig i Agt for Staaltraadsnet. Jeg har ret store Hønse-gaarde med Net uden om Granplantninger, og her har jeg opsamlet 5 døde og tilskadekomne Fugle, der øjensynligt er fløjet mod Traadnettet.

C. J. AAGAARD